

Patent dodatkowy
do patentu nr _____

Zgłoszono: 14.01.74 (P 168099)

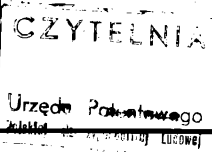
Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 01.08.75

Opis patentowy opublikowano: 30.04.1977

MKP
A61b 17/42

Int. Cl.²
A61B 17/42

Twórcy wynalazku: Adam Żółciński, Jerzy Robaczyński, Stanisław Krzaklewski

Uprawniony z patentu: Akademia Medyczna, Wrocław (Polska)

Przyrząd do operacyjnego leczenia niewydolności szyjki macicy w okresie ciąży

1

Przedmiotem wynalazku jest przyrząd do operacyjnego leczenia niewydolności szyjki macicy w okresie ciąży.

W położnictwie około 20% wszystkich poronień nawykowych spowodowanych jest tak zwanym nietrzymaniem ujścia względnie niewydolnością szyjki. Nieprawidłowość ta polega na przedwczesnym rozwieraniu się kanału szyjki już w czasie ciąży, co doprowadza do poronień lub porodów niewczesnych. Kobieta dotknięta tym schorzeniem nie może urodzić żywego dziecka.

Dotychczas brak jest jakichkolwiek przyrządów do chirurgicznego leczenia tego schorzenia.

Znany sposób leczenia opracowany przez Shirodkara polega na pobraniu paskowego wycinka z powięzi szerokiej danej pacjentki i wszyciu go podśluzówkowo na całym obwodzie szyjki. Jest to zabieg pracochłonny, gdyż wymaga najpierw pobrania wycinka z powięzi szerokiej, a następnie dopiero wykonania właściwego zabiegu na szyjce.

Jeszcze inny znany sposób według Mac Donalda polega na zakładaniu szwu kapciuchowego na szyjkę na wysokości cięśni.

Sposób ten wymaga dokonywania szeregu wkłuć na obwodzie szyjki w formie szwu kapciuchowego zamykającego ujście. Przy tym sposobie nie ma wprawdzie tak głębokich nakłuć, lecz jest ich wiele wzdłuż całego obwodu szyjki.

W obu tych sposobach cienka nici uciska szyjkę w miejscach przebiegu szwu, co powoduje zaburzenia w ukrwieniu. Również w obu sposobach szew przebiega wewnątrz szyjki, a manipulacja przy jego nakładaniu stwarza poważne niebezpieczeństwo dla zagrożonej ciąży.

2

Celem wynalazku jest uniknięcie przedstawionych wad i niedogodności przy zapewnieniu skutecznego zamknięcia rozwierającego się kanału szyjki i jednoczesnym znacznym ograniczeniu manipulacji na szyjce, a wytyczonym do rozwiązania zagadnieniem technicznym jest opracowanie konstrukcji przyrządu umożliwiającego osiągnięcie tego celu.

Cel ten osiągnięto przez opracowanie przyrządu składającego się z dwóch półokrągłych wygiętych odcinków elastycznej taśmy o zaokrąglonych końcach i wyoblonych krańcach.

Wzdłuż głównej osi symetrii każdego z odcinków taśmy wykonany jest rząd otworów przelotowych a ponadto od strony zewnętrznej powierzchni taśmy po linii otworków wykonany jest rowek, którego głębokość jest dostosowana do grubości nici chirurgicznych.

Zastosowanie przyrządu według wynalazku umożliwia w leczeniu niewydolności szyjkowej zakładanie w zasadzie szwu zewnętrznego ustalonego jedynie dwoma wkłuciami przechodzącymi na krótkim odcinku przez ściany szyjki i stabilizującymi taśmy perforowane, dzięki którym nacisk szwu na szyjkę jest rozłożony na całą powierzchnię taśm. Zapewnia to mocne zamknięcie szyjki oraz eliminuje traumatyzujący nacisk szwu na tkanki.

Do innych zalet tego rozwiązania zaliczyć należy uproszczenie zabiegu i skrócenie czasu jego wykonania. Nie chirurgiczna z włókienkowego tworzywa sztucznego przeprowadzona przez otworki taśm dobrze zamyka rozwierający się kanał szyjki i uniemożliwia zsuniecie się szwu. Wprowadzenie rowka po linii otworków pozwala na wyko-

nanie dodatkowo zabezpieczającego okrężnego szwu wzmacniającego, który obejmuje cały obwód szyjki i przyczynia się do równomiernego rozłożenia nacisku szwu. Odpowiednio dobrane niereaktywne tworzywo sztuczne o wartości medycznej zabezpiecza brak reakcji tkankowej w postaci ujemnego odczynu. Istnieje łatwa możliwość dopasowania taśmy w czasie zabiegu operacyjnego do każdego przypadku klinicznego, a to przez odpowiednie jej przycięcie. Zdjęcie szwu w przypadku wystąpienia akcji porodowej jest proste i może być dokonane szybko.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony w przykładzie wykonania na załączonych rysunkach, na których fig. 1 przedstawia jedną z taśm zestawu w widoku z góry, fig. 2 – taśmę w przekroju poprzecznym wzdłuż linii A–A na fig. 1, fig. 3 – odcinek taśmy w widoku aksenometrycznym, fig. 4 – schemat stosowania przyrządu w fazie wkłucia dwóch szwów przeprowadzonych przez ścianę rozwierającą się szyjki, fig. 5 – w fazie dociskania taśm wykonanym szwem, fig. 6 – w fazie związania szwu na górnej taśmie, fig. 7 – w fazie obwiedzenia pozostałych końców nici w rowku na powierzchni zewnętrznej taśm i drugiego związania szwu.

Przyrząd według wynalazku składa się z dwóch półokrągło wygiętych odcinków elastycznej taśmy 1 o zaokrąglonych końcach i wyoblonych krawędziach. Wzdłuż głównej osi symetrii każdego z odcinków taśmy 1 wykonany jest rząd otworów przelotowych 2, a ponadto od strony zewnętrznej powierzchni taśmy 1 po linii otworków 2 wykonany jest rowek 3, którego głębokość jest dostosowana do grubości nici chirurgicznych 4.

Posługiwanie się przyrządem przedstawione jest poniżej. Po uchwyceniu kulociągami we wziernikach pochwo- wych szyjki 5 macicy zakłada się na jej zewnętrzny obwód

na wysokości cieśni szyjki macicy dwa odcinki taśm 1 tak, aby objęły całą szyjkę (fig. 4). Przymocowanie taśm 1 do szyjki 5 polega na wykonaniu poprzez szyjkę 5 dwóch równoległych ułożonych prostopadłe do taśmy 1 wkłuc igły chirurgicznej zaopatrzonej w nieć 4. Szew przeprowadza się przez dwa dobrane otworki 3 w dolnej i dwa w górnej taśmie 1. Dociśnięty z należytych wycuciem zaciska on za pośrednictwem taśm 1 ścianę szyjki 5 macicy zamykając rozwierającą się ujście i nie dopuszcza do jego dalszego rozwierania się (fig. 5 i 6). Dla wzmocnienia oraz nadania fizjologicznego krągłego kształtu szyjce 5 dodatkowo zawiązuje się końce nici 4 wprowadzając je w rowek 3. Tak zawiązany szew zabezpieczony jest przez zsunięciem się przez dwa wkłucia przeprowadzone przez szyjkę 5. Szew dociska równomiernie taśmy 1 na całej ich długości i dobrze rozkłada siły nacisku. Zdjęcie szwu z chwilą wystąpienia akcji porodowej jest proste i polega na przecięciu nożyczkami nici 4 na taśmach 1.

Zastrzeżenie patentowe

Przyrząd do operacyjnego leczenia niewydolności szyjki macicy w okresie ciąży, wykonany najkorzystniej z niereaktywnego tworzywa sztucznego o wartości medycznej, **znamienny tym**, że składa się z dwóch półokrągło wygiętych odcinków elastycznej taśmy (1) o zaokrąglonych końcach i wyoblonych krawędziach, a wzdłuż głównej osi symetrii każdego z odcinków taśmy (1) wykonany jest rząd otworów przelotowych (2), a ponadto zaś od strony zewnętrznej powierzchni taśmy (1) po linii otworków (2) wykonany jest rowek (3), którego głębokość jest dostosowana do grubości nici chirurgicznych (4).

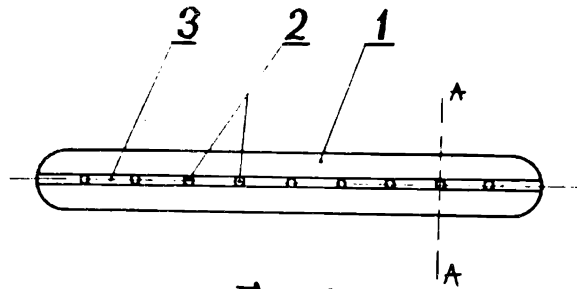

Fig. 1

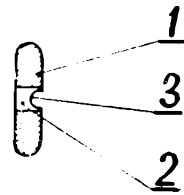

Fig. 2

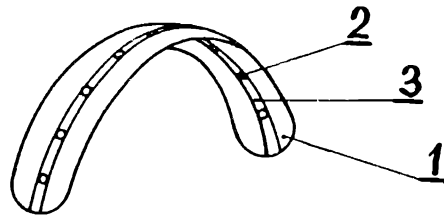

Fig. 3

Fig. 4

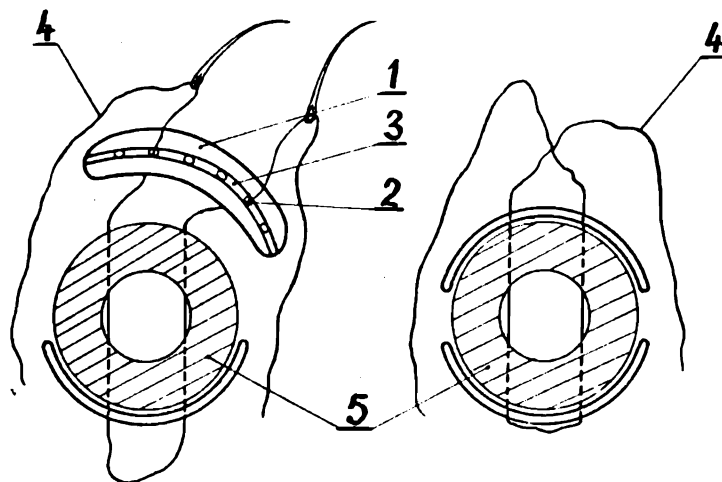

Fig. 4

Fig. 5

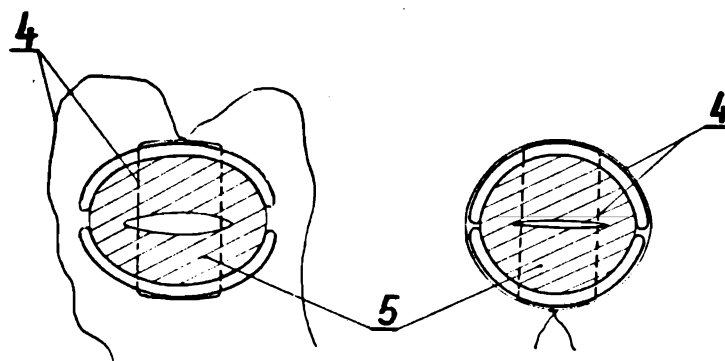

Fig. 6

Fig. 7